

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ และการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬา และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ผู้ศึกษาได้ทำและวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจและการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา และนำเสนอผลการศึกษา ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักกีฬาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

ตารางที่ 1 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ชาย	60	60.00
หญิง	40	40.00
รวม	100	100.00

ตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 60.00 ส่วนหญิง คิดเป็นร้อยละ 40

ตารางที่ 2 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกอายุ

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ต่ำกว่า 20 ปี	34	34.00
20 - 25 ปี	66	66.00
รวม	100	100.00

ตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.00 และช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.00

ตารางที่ 3 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อนุปริญญา	4	4.00
ปริญญาตรี	96	96.00
รวม	100	100.00

ตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 96.00 และระดับการศึกษาอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตารางที่ 4 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกประสบการณ์เล่น

ประสบการณ์เล่น	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ต่ำกว่า 5 ปี	16	16.00
6 - 10 ปี	84	84.00
รวม	100	100.00

ตารางที่ 4 พบว่าประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ร้อยละ 84.00 ของกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เล่น 6 - 10 ปี และร้อยละ 16.00 มีประสบการณ์เล่นต่ำกว่า 5 ปี

ตารางที่ 5 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกเคยเป็นนักกีฬาในระดับต่าง ๆ

เคยเป็นนักกีฬาในระดับ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ระดับสถาบัน	76	76.00
ระดับจังหวัด	14	14.00
ระดับเขต	10	10.00
รวม	100	100.00

ตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเล่นกีฬาในระดับสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาเคยเล่นในระดับจังหวัด ร้อยละ 14.00 และร้อยละ 10.00 เคยเล่นในระดับเขต

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล

ตารางที่ 6 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านร่างกายนักกีฬาบาสเกตบอล

ลำดับ	แรงจูงใจด้านร่างกาย	$\bar{X}$	SD
1	ชอบออกกำลังกาย	4.50	0.543
2	อยากเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ	4.42	0.672
3	ต้องการพัฒนาความสามารถ	4.26	0.803
4	ต้องการมีร่างกายฟิต	4.20	0.947
5	ต้องการมีรูปร่างดี	4.00	0.857
6	ต้องการกำจัดพลังงานส่วนเกิน	3.68	1.077

จากตารางที่ 6 พบว่าลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านร่างกายของนักกีฬาบาสเกตบอล มีความต้องการชอบออกกำลังกาย อยู่ในอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยคือ 4.50 ± 0.54 รองลงมาอยากเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 4.42 ± 0.67 อันดับที่ 3 มีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถในการเล่น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 ± 0.80 ต้องการมีร่างกายฟิต มีค่าเฉลี่ย 4.20 ± 0.94 รูปร่างที่ดี มีค่าเฉลี่ย 4.00 ± 0.85 และกำจัดพลังงานส่วนเกิน มีค่าเฉลี่ย 3.68 ± 1.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านร่างกายผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

ลำดับ	แรงจูงใจด้านร่างกาย	$\bar{X}$	SD
1	ชอบออกกำลังกาย	4.42	0.641
2	ต้องการมีร่างกายฟิต	4.30	0.614
3	อยากเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ	4.28	0.783
4	ต้องการมีรูปร่างดี	4.16	0.738
5	ต้องการกำจัดพลังงานส่วนเกิน	4.16	0.791
6	ต้องการพัฒนาความสามารถ	4.04	0.807

จากตารางที่ 7 พบว่าลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านร่างกายของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ชอบออกกำลังกาย เป็นอันดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.42 ± 0.641 รองลงมาต้องการมีร่างกายฟิต มี

ค่าเฉลี่ย 4.30 ± 0.61 อันดับที่ 3 ต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.28 ± 0.78 ต้องการที่จะมีรูปร่างดี มีค่าเฉลี่ย 4.16 ± 0.73 ต้องการกำจัดพลังงานส่วนเกิน มีค่าเฉลี่ย 4.16 ± 0.79 และต้องการที่จะพัฒนาความสามารถ มีค่าเฉลี่ย 4.04 ± 0.80 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 8 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอล

ลำดับ	แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์	$\bar{X}$	SD
1	ข้าพเจ้าชอบสนุกจากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.68	0.512
2	ชอบแข่งขัน	4.36	0.631
3	ชอบความตื่นเต้นในการเล่นชนิดนี้	4.30	0.762
4	ชอบสปิริตของทีม	4.28	0.729
5	ต้องการผ่อนคลายความเครียด	4.26	0.750
6	ชอบความท้าทาย	4.24	0.716
7	ชอบชัยชนะ	4.14	0.808
8	ชอบกีฬาชนิดนี้ เพราะข้าพเจ้าทำได้ดี	3.84	0.791
9	ชอบมีอะไรทำสักอย่าง	3.76	0.846
10	ชอบรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีความสำคัญ	3.46	0.734

จากตารางที่ 8 พบว่าลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอล ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.68 ± 0.51 รองลงมาชอบแข่งขัน มีค่าเฉลี่ย 4.36 ± 0.63 อันดับที่ 3 ชอบความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.30 ± 0.76 และชอบสปิริตของทีม มีค่าเฉลี่ย 4.28 ± 0.72 ต้องการผ่อนคลายความเครียด มีค่าเฉลี่ย 4.26 ± 0.75 ชอบความท้าทาย มีค่าเฉลี่ย 4.24 ± 0.71 ชอบชัยชนะ 4.14 ± 0.80 ชอบเพราะตนเองทำได้ดี 3.84 ± 0.79 ลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 9 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา

ลำดับ	แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์	$\bar{X}$	SD
1	ชอบชัยชนะ	4.34	0.688
2	ชอบความตื่นเต้นในการเล่นชนิดนี้	4.28	0.757
3	ต้องการผ่อนคลายความเครียด	4.12	0.627
4	ชอบแข่งขัน	4.06	0.711
5	ชอบสปิริตของทีม	3.98	0.742
6	ชอบความท้าทาย	3.98	0.795
7	ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	3.88	0.773
8	ชอบมีอะไรทำสักอย่าง	3.86	0.700
9	ชอบกีฬาชนิดนี้ เพราะข้าพเจ้าทำได้ดี	3.82	0.747
10	ชอบรู้สึกว่าคุณพ่ามีความสำคัญ	3.80	0.728

จากตารางที่ 9 พบว่าลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ชอบชัยชนะ เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.34 ± 0.68 รองลงมาคือชอบความตื่นเต้นในการเล่น กีฬาชนิดนี้ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.28 ± 0.75 อันดับที่ 3 ต้องการผ่อนคลายความเครียด มีค่าเฉลี่ย 4.12 ± 0.62 ชอบแข่งขัน มีค่าเฉลี่ย 4.06 ± 0.711 ชอบสปิริตของทีม มีค่าเฉลี่ย 3.98 ± 0.74 ชอบ ความท้าทาย มีค่าเฉลี่ย 3.98 ± 0.79 ความสนุกจากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 3.88 ± 0.77 ชอบมีอะไรทำสักอย่าง มีค่าเฉลี่ย 3.86 ± 0.70 ชอบกีฬาชนิดนี้เพราะทำได้ดี มีค่าเฉลี่ย 3.82 ± 0.74 และรู้สึกว่าคุณพ่อมีความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ± 0.72

ตารางที่ 10 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมนักกีฬาบาสเกตบอล

ลำดับ	แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	SD
1	ต้องการมีเพื่อน และได้อยู่กับเพื่อน ๆ	4.18	0.747
2	ชอบได้พบเพื่อนใหม่	4.18	0.800
3	ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม)	4.16	0.765
4	ชอบแสดงออก (ทางกีฬา)	4.16	0.710
5	ชอบอุปกรณ์กีฬาชนิดนี้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	4.04	0.832
6	ชอบอยู่ในทีม	3.88	0.773

7	ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช / ครู)	3.74	0.852
8	ชอบได้ออกนอกบ้าน	3.60	0.903
9	พ่อแม่ และเพื่อนสนิทต้องการให้ข้าพเจ้าเล่น	3.58	0.970
10	ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น	3.58	0.784
11	ต้องการเป็นที่รู้จัก (ดัง)	3.44	0.836

จากตารางที่ 10 พบว่าลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอล ต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อน ๆ และชอบได้พบเพื่อน เป็นอันดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18 ± 0.74 เท่ากัน อันดับรองลงมาชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม) และชอบแสดงออกทางกีฬา มีค่าเฉลี่ย 4.16 ± 0.76 เท่ากัน นักกีฬาชอบอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.04 ± 0.83 ชอบอยู่ในทีม มีค่าเฉลี่ย 3.88 ± 0.77 ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช/ครู) มีค่าเฉลี่ย 3.74 ± 0.85 ชอบได้ออกนอกบ้าน มีค่าเฉลี่ย 3.60 ± 0.90 พ่อแม่และเพื่อนสนิทต้องการให้เล่น ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.58 ± 0.97 และต้องการเป็นคนที่มีชื่อเสียง (ดัง) มีค่าเฉลี่ย 3.62 ± 0.72 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 11 ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา

ลำดับ	แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	X	SD
1	ต้องการมีเพื่อน และได้อยู่กับเพื่อน ๆ	4.24	0.606
2	ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม)	4.06	0.682
3	ชอบแสดงออก (ทางกีฬา)	4.02	0.713
4	ชอบได้พบเพื่อนใหม่	3.94	0.739
5	ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช / ครู)	3.94	0.739
6	ชอบอุปกรณ์กีฬาชนิดนี้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.94	0.739
7	ต้องการเป็นที่รู้จัก (ดัง)	3.94	0.746
8	ชอบอยู่ในทีม	3.82	0.719
9	ชอบได้ออกนอกบ้าน	3.80	0.782
10	ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น	3.80	0.755
11	พ่อแม่ และเพื่อนสนิทต้องการให้ข้าพเจ้าเล่น	3.62	0.725

จากตารางที่ 11 พบว่าลำดับความสำคัญของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาต้องการและได้อยู่กับเพื่อน ๆ เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.24 ± 0.62 รองลงมา ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม) มีค่าเฉลี่ย 4.06 ± 0.68 อันดับที่ 3 มีความชอบแสดงออกทางด้านการกีฬา ค่าเฉลี่ย 4.02 ± 0.71 ตามด้วยชอบมีเพื่อนใหม่ , ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช / ครู) , ชอบอุปกรณ์กีฬามาสเกตบอล ต้องการเป็นคนที่ยูจิก (ตั้ง) มีค่าเฉลี่ย เท่ากัน คือ 3.94 ± 0.74 ส่วนการชอบอยู่ในทีมมีค่าเฉลี่ย 3.82 ± 0.71 ชอบออกนอกบ้าน และ ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.80 ± 0.78 และพ่อแม่และเพื่อนสนิทต้องการให้เล่นกีฬามาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 3.62 ± 0.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักกีฬามาสเกตบอล จำแนกตามระดับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
ด้านร่างกาย	15	30.00	34	68.00	1	2.00	0	0.00	0	0.00
ด้านจิตใจและอารมณ์	15	30.00	33	66.00	2	4.00	0	0.00	0	0.00
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	13	26.00	36	72.00	1	2.00	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มศึกษานักกีฬามาสเกตบอลจำนวนทั้งหมด 50 คน มีระดับแรงจูงใจด้านร่างกายที่ระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ที่ระดับมาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 ที่ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ส่วนแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีระดับแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และมีระดับแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ในด้านแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ในระดับมาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 และระดับปานกลาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ทั้งนี้พบว่านักกีฬามาสเกตบอล จะให้ความสำคัญกับแรงจูงใจด้านร่างกายและด้านจิตใจและอารมณ์ในระดับมากที่สุดเท่ากัน รองลงมาแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่วนระดับแรงจูงใจ มาก นักกีฬาให้ความสำคัญของแรงจูงใจในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านร่างกาย และแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ ลงมาตามลำดับ และระดับแรงจูงใจ ปานกลาง นักกีฬามาสเกตบอลให้ความสำคัญ แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ เป็นอันดับแรก ส่วนแรงจูงใจด้านร่างกายและแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับเท่ากัน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา จำแนกตามระดับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
ด้านร่างกาย	18	36.00	32	64.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ด้านจิตใจและอารมณ์	8	16.00	35	70.00	7	14.00	0	0.00	0	0.00
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	4	8.00	37	74.00	9	18.00	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา จำนวนทั้งหมด 50 คน มีระดับแรงจูงใจด้านร่างกายที่ระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ที่ระดับมาก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 ส่วนด้านแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 มีระดับแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และมีระดับแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ในด้านแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ในระดับมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ทั้งนี้พบว่าผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา จะให้ความสำคัญกับแรงจูงใจด้านร่างกาย เป็นอันดับแรก ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านจิตใจและอารมณ์ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ส่วนระดับแรงจูงใจ มาก ผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาจะให้ความสำคัญของแรงจูงใจในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ และแรงจูงใจด้านร่างกาย ลงมาตามลำดับ และระดับแรงจูงใจ ปานกลาง พบว่าผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาบาสเกตบอลให้ความสำคัญ แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นลำดับแรก รองลงมาแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนร้อยละของนักกีฬาบาสเกตบอล จำแนกตามระดับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ระดับปานกลาง					
	ระดับสูง		ระดับต่ำ			
	N	%	N	%	N	%
จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว (ช่วงเด็ก)	49	98.00	1	2.00	0	0.00
จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	50	100.0	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มนักกีฬาบาสเกตบอล จำนวน 50 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศในจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ที่ระดับ สูง จำนวนทั้งหมด 49 คน คิดเป็นร้อยละ 98.00 รองลงมา 1 คน อยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.00 และ มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 นั่นคือ นักกีฬาบาสเกตบอล จำนวน ทั้งหมด 50 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ในระดับ สูง

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา จำแนกตามระดับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	N	%	N	%	N	%
จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว	50	100.00	0	0.00	0	0.00
จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	49	98.00	1	2.00	0	0.00

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา จำนวน 50 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนมีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 49 คน คิดเป็นร้อยละ 98.00 ของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ในระดับปานกลาง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 แสดงได้ว่าผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬามีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือระดับปานกลาง

ตารางที่ 16 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านร่างกายของนักกีฬาบาสเกตบอล และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

	คะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านร่างกาย		
	$\bar{X}$	SD	Z
นักกีฬาบาสเกตบอล	25.06	3.18	0.50
ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	25.36	2.83	

จากตารางที่ 16 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจด้านร่างกาย ของนักกีฬาบาสเกตบอล กับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเมื่อแปลงค่าสถิติที่คำนวณได้ z คำนวณ = 0.50 มีค่าน้อยกว่า ค่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และ มีค่าน้อยกว่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจด้านร่างกายของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอล และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจจิตใจและอารมณ์			
	$\bar{X}$	SD	z
นักกีฬาบาสเกตบอล	41.32	4.03	1.38
ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	40.12	4.65	

จากตารางที่ 17 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ ของนักกีฬาบาสเกตบอล กับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเมื่อแปลงค่าสถิติที่คำนวณได้ z คำนวณ = 1.38 มีค่าน้อยกว่า ค่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และ มีค่าน้อยกว่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 18 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอล และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม			
	$\bar{X}$	SD	z
นักกีฬาบาสเกตบอล	42.54	5.54	0.48
ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	43.02	4.51	

จากตารางที่ 18 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ของนักกีฬาบาสเกตบอล กับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเมื่อแปลงค่าสถิติที่คำนวณได้ z คำนวณ = 0.48

มีค่าน้อยกว่า ค่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าน้อยกว่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 19 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่กีฬา

คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจ			
	$\bar{X}$	SD	z
นักกีฬาบาสเกตบอล	109.68	11.21	0.65
ผู้ที่ไม่ใช่กีฬา	108.36	8.96	

จากตารางที่ 19 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจ ของนักกีฬาบาสเกตบอล กับผู้ที่ไม่ใช่กีฬาเมื่อแปลงค่าสถิติที่คำนวณได้ z คำนวณ = 0.65 มีค่าน้อยกว่า ค่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าน้อยกว่า z ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา ทั้งนี้แรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา ผลการเปรียบเทียบไม่มีความแตกต่างกันอาจเป็นเพราะอยู่ในสถานะที่ใกล้เคียงไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย ระดับการศึกษา อายุตลอดจนความนิยมชมชอบในกีฬานิดนี้ซึ่งมองโดยรวมจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนที่ 3 การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

ตารางที่ 20 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาบาสเกตบอล และผู้ที่ไม่ใช่กีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ			
จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว (ช่วงวัยเด็ก)			
	$\bar{X}$	SD	Z
นักกีฬาบาสเกตบอล	68.64	6.98	2.31
ผู้ที่ไม่ใช่กีฬา	72.00	7.56	

จากตารางที่ 20 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ Z จำนวน = 2.31 มีค่ามากกว่า ค่า Z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ Z จำนวน = 2.31 มีค่าน้อยกว่าค่า Z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ของนักกีฬาบาสเกตบอล แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 21 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอล และผู้ที่ไม่ใช่กีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ			
จากลักษณะนิสัยจากสิ่งแวดล้อม (ช่วงปัจจุบัน)			
	$\bar{X}$	SD	Z
นักกีฬาบาสเกตบอล	58.90	5.46	0.52
ผู้ที่ไม่ใช่กีฬา	59.58	7.48	

จากตารางที่ 21 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่กีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ Z จำนวน = 0.52 มีค่าน้อยกว่า ค่า Z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ Z จำนวน = 0.52 มีค่าน้อยกว่าค่า Z ที่ได้จาก

การเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 22 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ			
	$\bar{X}$	SD	Z
นักกีฬาบาสเกตบอล	127.54	11.78	1.38
ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	131.02	13.34	

จากตารางที่ 22 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ Z คำนวณ = 1.38 มีค่าน้อยกว่า ค่า Z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ Z คำนวณ = 1.38 มีค่าน้อยกว่าค่า Z ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ถึงแม้การเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา เมื่อดูการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา (ตารางที่ 20) จะมีความแตกต่างกัน แต่ ส่วนการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอลกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา จะไม่มีความแตกต่างกันก็ตาม แต่เมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว การปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่
ความเป็นเลิศ

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนัก กีฬาบาสเกตบอล	แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล			
	ด้านร่างกาย	ด้านจิตใจ/ อารมณ์	ด้านสังคม/ สิ่งแวดล้อม	โดยภาพ รวม
จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว	0.24	0.25	0.34*	0.24
จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	0.17	0.09	0.13	0.07
โดยภาพรวม	0.22	0.19	0.26	0.17

$P > 0.05^*$

จากตารางที่ 23 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านร่างกายกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเฉพาะตัว เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ คือ 0.24 มีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่าน้อยกว่า องศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 1.96 นั่นคือ แรงจูงใจด้านร่างกายกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของ นักกีฬาบาสเกตบอลไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอลจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ คือ 0.25 มีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่าน้อยกว่า องศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 1.96 และมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที (t) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 2.58 นั่นคือ แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ คือ 0.34 มีค่าที่มากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่ามากกว่า องศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 1.96 นั่นคือ แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 2.58 นั่นคือ แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 1.96 มีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที่ (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 2.58 นั่นคือ แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ทั้งนี้โดยรวมแล้วความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ คือ 0.17 มีค่าน้อยกว่าจากการเปิดตารางที่ (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 1.96 มีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตารางที่ (t) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่าน้อยกว่าองศาความเป็นอิสระ 48 (df) คือ 2.58 นั่นคือ แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาบาสเกตบอล ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai oil lamp (diya) with a flame. The entire emblem is enclosed within a circular border. The Thai text 'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่' is written along the top inner edge of the circle, and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' is written along the bottom inner edge. There are decorative floral motifs on either side of the elephant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved